

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату

ЗАЦЕФ
(ZACEF)

ад:

та речовина: цефтазидим;

*пакон містить 1 г цефтазидиму (у вигляді цефтазидиму пентагідрату стерильного у перераху
н на 100 % сухий цефтазидим);*

оміжні речовини: натрію карбонат.

арська форма.

шток для розчину для ін'єкцій.

Фarmacотерапевтична група. Антибактеріальні засоби для системного застосування. Інші
ктамні антибіотики. Цефалоспорини III покоління. Цефтазидим.

ATC J01D D02.

нічні характеристики.

азання.

цефтазидим призначений для лікування моно- та змішаних інфекцій, спричинених чутливими до
го мікроорганізмами:

тяжкі інфекції: сепсис, бактеріемія, перитоніт, менінгіт;

інфекції у пацієнтів зі зниженим імунітетом, у пацієнтів відділень інтенсивної терапії,
наприклад з інфікованими опіками;

інфекції дихальних шляхів, включаючи інфекції легенів у пацієнтів з муковісцидозом;

інфекції ЛОР-органів;

інфекції сечовивідних шляхів;

інфекції шкіри та м'яких тканин;

інфекції шлунково-кишкового тракту, жовчних шляхів і черевної порожнини;

інфекції кісток і суглобів;

інфекції, пов'язані з гемо- та перитонеальним діалізом і неперервним амбулаторним
перитонеальним діалізом.

філактика: інфекції при оперативних втручаннях на передміхуровій залозі (трансуретральна
кіця).

типовказання.

Підвищена чутливість до β-лактамних антибіотиків.

Підвищена чутливість до цефалоспоринових антибіотиків.

Підвищена чутливість до цефтазидиму пентагідрату або до компонентів препарату.

спів застосування та дози.

а залежить від тяжкості захворювання, чутливості, локалізації та типу інфекції, а також від віку
енса та функції нирок.

ослі.

ова доза для дорослих становить від 1 г до 6 г за 2-3 введення шляхом внутрішньовенної або
трішньом'язової ін'єкції.

екції сечостатевих шляхів і менш тяжкі інфекції: 500 мг кожні 12 годин.

шість інфекцій 1 г кожні 8 годин або 2 г кожні 12 годин.

тє тяжкі інфекції, особливо у пацієнтів з імунодефіцитом, нейтропенією: 2 г кожні 8 або один, або 3 г кожні 12 годин.

муковісцидоз у поєднанні з синьогнійною інфекцією легенів: від 100 до 150 мг/кг на добу за ведення.

госування дози до 9 г на добу дорослим із нормальнюю функцією нирок не спричиняло будь-х ускладнень.

філактика при оперативних втручаннях на передміхуровій залозі: слід ввесті 1 г під час інфекції в анестезію. Другу дозу вводити у момент видалення катетера з уретри.

и віком від 2 місяців.

00 мг/кг на добу за 2-3 прийоми. Дітям з імунодефіцитом, муковісцидозом чи менінгітом рекомендується вводити дози до 150 мг/кг/добу (максимально 1 г на добу) за 3 введення.

ування препаратом слід продовжувати протягом ще як мінімум 48-72 годин після зникнення інфекційних симптомів захворювання та/або за результатами бактеріологічного аналізу, але при скому перебігу інфекційних захворювань можлива триваліша терапія.

и до 2 місяців.

00 мг/кг/добу за 2 прийоми. У новонароджених період напіввиведення цефтазидиму із сироватки крові може бути у 3-4 рази довший, ніж у дорослих.

існти літнього віку.

ховуючи зниження кліренсу цефтазидиму, для цих пацієнтів добова доза не повинна перевищувати 3 г, особливо для пацієнтів віком від 80 років.

зменшення функції нирок.

азидим виводиться нирками у незміненому вигляді, тому для цієї групи пацієнтів дозу слід збільшити.

аткова доза повинна становити 1 г. Визначення підтримуючої дози має базуватися на дкості гломерулярної фільтрації.

Рекомендовані підтримуючі дози цефтазидиму при нирковій недостатності

Кліренс креатиніну, мл/хв	Прибл. рівень креатиніну в сироватці крові, мкмоль/л (мг/дл)	Рекомендована разова доза цефтазидиму, г	Кратність введення (години)
> 50	< 150 (< 1,7)	Звичайна доза	
50-31	150-200 (1,7-2,3)	1	12
30-16	200-350 (2,3-4)	1	24
15-6	350-500 (4-5,6)	0,5	24
< 5	> 500 (> 5,6)	0,5	48

пацієнтів із тяжкими інфекціями разову дозу можна збільшити на 50 % або збільшити частоту введення. У таких пацієнтів рекомендується контролювати рівень цефтазидиму в сироватці крові, який не повинен перевищувати 40 мг/л.

тей значення кліренсу креатиніну слід скориговувати відповідно до площин поверхні тіла або площини тіла.

одіаліз.

під напіввиведення цефтазидиму під час гемодіалізу становить від 3 до 5 годин.

я кожного сеансу гемодіалізу слід вводити підтримуючу рекомендовану дозу цефтазидиму (за вище таблицю).

гемоальний діаліз.

цетазидим можна застосовувати при перitoneальному діалізі та при тривалому амбулаторному внутрішньовеному діалізі у звичному режимі.

Внутрішньовенного застосування цефтазидим можна включати до діалізої рідини (зазвичай 125 до 250 мг на 2 л діалізої рідини).

Пациєнтів з нирковою недостатністю, яким проводиться тривалий артеріовенозний гемодіаліз з високошвидкісна гемофільтрація, рекомендована доза становить 1 г на добу у вигляді однократної дози або за кілька прийомів. Для низькошвидкісної гемофільтрації слід застосовувати 0,5 г, як і при порушенні функції нирок.

Пациєнтів, яким проводиться веновенозна гемофільтрація та веновенозний гемодіаліз, рекомендації з дозування наведені у таблицях.

Рекомендації з дозування цефтазидиму для пацієнтів, яким проводиться тривала веновенозна гемофільтрація

Резидуальна функція нирок (кліренс креатиніну, мл/хв)	Підтримуюча доза (мг) залежно від швидкості ультрафільтрації (мл/хв*)			
	5	16,7	33,3	50
0	250	250	500	500
5	250	250	500	500
10	250	500	500	750
15	250	500	500	750
20	500	500	500	750

Імітка. Підтримуючу дозу слід вводити кожні 12 годин.

Рекомендації з дозування цефтазидиму для пацієнтів, яким проводиться тривалий веновенозний гемодіаліз

Резидуальна функція нирок (кліренс креатиніну, мл/хв)	Підтримуюча доза (мг) залежно від швидкості ультрафільтрації (мл/хв*)					
	1 л/год			2 л/год		
	Швидкість ультрафільтрації (л/год)	Швидкість ультрафільтрації (л/год)	Швидкість ультрафільтрації (л/год)	Швидкість ультрафільтрації (л/год)	Швидкість ультрафільтрації (л/год)	Швидкість ультрафільтрації (л/год)
0	500	500	500	500	500	750
5	500	500	750	500	500	750
10	500	500	750	500	750	1000
15	500	750	750	750	750	1000
20	750	750	1000	750	750	1000

Імітка. Підтримуючу дозу слід вводити кожні 12 годин.

дення.

Цефтазидим вводити внутрішньовенно або шляхом глибокої внутрішньом'язової ін'єкції.

Рекомендованими ділянками для внутрішньом'язового введення є верхній зовнішній квадрант пахового сідничного м'яза або латеральна частина стегна.

Причини цефтазидиму можна вводити безпосередньо у вену або в систему для внутрішньовенних вузів, якщо пацієнт отримує рідини парентерально.

Інструкція для приготування.

Доза, що вводиться	Необхідна кількість розчинника (мл)		Приблизна концентрація (мг/мл)
	1 г	3	
Внутрішньом'язово	10	260	
Внутрішньовенний болюс	50*	90	
Внутрішньовенна інфузія		20	

імітка. Розчинення слід проводити в два етапи (див. текст).

Цеф сумісний з більшістю широко застосовуваних розчинів для внутрішньовенного введення. Так не слід застосовувати як розчинник натрію бікарбонат для ін'єкцій (див. «Несумісність»). Цієї розчину варіює від світло-жовтого до бурштинового залежно від концентрації, розчинника та способу зберігання. При дотриманні рекомендацій дія препарату не залежить від варіацій його складу та концентрації.

Цефтазидим у концентраціях від 1 мг/мл до 40 мг/мл сумісний з такими розчинами: 0,9 % розчин натрію хлориду; розчин Гартмана; 5 % розчин глюкози; 0,225 % розчин натрію хлориду у 5 % розчині глюкози; 0,45 % розчин натрію хлориду у 5 % розчині глюкози; 0,9 % розчин натрію хлориду у 5 % розчині глюкози; 0,18 % розчин натрію хлориду у 4 % розчині глюкози; 10 % розчин глюкози; 10 % розчин декстрану 40 у 0,9 % розчині натрію хлориду; 10 % розчин декстрану 40 у 5 % розчині глюкози; 6 % розчин декстрану 70 у 0,9 % розчині натрію хлориду; 6 % розчин декстрану 70 у 5 % розчині глюкози.

Цефтазидим у концентраціях від 0,05 мг/мл до 0,25 мг/мл сумісний з рідиною для вживання в сперитонеальному діалізі (лактатом).

Цефтазидим для внутрішньом'язового введення розчиняти у 0,5 % або 1 % розчині лідокаїну. Активність обох препаратів зберігається при змішуванні цефтазидиму у дозі 4 мг/мл з такими розчинами: гідрокортизон (гідрокортизону натрію фосфат) 1 мг/мл у 0,9 % розчині натрію хлориду або 0,5 % розчині глюкози; цефуроксим (цефуроксим натрію) 3 мг/мл у 0,9 % розчині натрію хлориду; клоксацилін (клоксацилін натрію) 4 мг/мл у 0,9 % розчині натрію хлориду; цефалоспорин 10 МО/мл або 5 МО/мл у 0,9 % розчині натрію хлориду; калію хлорид 10 мекв/л або 10 мекв/л у 0,9 % розчині натрію хлориду.

Готовування розчинів для внутрішньом'язової або внутрішньовенної болюсної ін'єкції.

Відкрити голку шприца через кришку флакона і ввести рекомендований об'єм розчинника.

Зняти голку шприца та струшувати флакон до отримання прозорого розчину.

Свернути флакон. При повністю введеному поршні шприца вставити голку у флакон. Витягти розчин у шприц, при цьому голка весь час повинна знаходитись у розчині.

Готовування розчинів для внутрішньовенної інфузії.

Відкрити голку шприца через кришку флакона і ввести 10 мл розчинника.

Зняти голку шприца та струшувати флакон до отримання прозорого розчину.

Додати розчин додати до флакона більшого об'єму. Загальний об'єм інфузійного розчину становить 50 мл.

Імітка. Щоб забезпечити стерильність препарату, дуже важливо не вставляти голку для вживання через кришку до розчинення препарату.

Інші реакції.

Інфекції та інвазії: кандидоз (включаючи вагініт і кандидозний стоматит).

Інтоксикація та лімфатична система: еозинофілія, тромбоцитоз, лейкопенія, нейтропенія,

імбоцитопенія, лімфоцитоз, гемолітична та апластична анемія, агранулоцитоз, геморагії.

Імунна система: анафілаксія (включаючи бронхоспазма/або артеріальну гіпотензію).

Іннервальна нервова система: запаморочення, головний біль, парестезії. Повідомлялося про випадки неврологічних ускладнень, таких як тремор, міоклонія, судоми, енцефалопатія та кома у пацієнтів з нирковою недостатністю, для яких доза цефтазидиму не була відповідно знижена.

Кардіологічні порушення: флебіт або тромбофлебіт в місці введення препарату.

Діарея та залозистий тракт: діарея, нудота, бл涓вання, біль у животі, коліт (в т.ч. псевдомемброзний коліт), зупинка перистолії, зменшення смаку.

Лімфатична система: транзиторне підвищення рівня печінкових ферментів (АлАТ, АсАТ, ГЛТ, ГГТ, лужна фосфотаза), жовтяниця.

Лімфатична система та підшкірна клітковина: макулопапульозні висипання, крапив'янка, медикаментозна еритема, свербіж, ангіоневротичний набряк, поліморфна еритема, синдром Стівенса-Джонсона, синдром Ештада, синдром Епідермальної некролізи.

Метаболічна система: інтерстиціальний нефрит, гостра ниркова недостатність.

альні реакції і порушення в місці введення: біль та/або запалення в місці внутрішньом'язової кістки.

Хічні розлади: сплутаність свідомості, галюцинації.

Ораторні показники: позитивний тест Кумбса (спостерігається приблизно у 5 % пацієнтів, що не впливати на визначення групи крові). Як і при застосуванні інших цефалоспоринів, іноді починається транзиторне підвищення рівня сечовини, азоту сечовини та/або креатиніну у плазмі.

едозування.

Симптоми: можливі неврологічні ускладнення, такі як енцефалопатія, судоми і кома.

Концентрацію цефтазидиму в сироватці крові можна зменшити шляхом гемодіалізу або перitoneального діалізу.

Лікування: симптоматичне.

застосування у період вагітності або годування груддю.

При експериментальних даних щодо ембріотоксичної та тератогенної дії цефтазидиму немає, але його не можна застосовувати в період вагітності.

Цефтазидим у невеликих кількостях проникає у грудне молоко, тому при необхідності застосування препарату годування груддю слід припинити.

и.

Препарат можна застосовувати дітям. З обережністю слід застосовувати препарат для лікування новонароджених дітей.

Відмінності застосування.

При початку лікування потрібно встановити наявність у пацієнта в анамнезі реакцій чутливості до цефтазидиму, цефалоспоринів, пеніцилінів або інших ліків.

При обмеженні обережністю слід призначати цефтазидим пацієнтам, у яких в анамнезі була пірігічна реакція на пеніцилін або інші бета-лактамні антибіотики. У випадку виникнення пірігічної реакції необхідно негайно припинити застосування препарату. Тяжкі реакції чутливості можуть вимагати застосування адреналіну, антигістамінних препаратів, стероїдів та інших засобів невідкладної допомоги.

Задовільне лікування високими дозами цефалоспоринів і нефротоксичними препаратами, такими як міноглікозиди або високоактивні діуретики (наприклад, фуросемід), може несприятливо впливати на функцію нирок. При дотриманні рекомендованого дозування це не викликає проблем. Немає даних щодо несприятливого впливу цефтазидиму на функцію нирок у найвищих терапевтических дозах.

Цефтазидим виводиться нирками, тому дозу слід зменшувати залежно від ступеня ураження нирок. Як і при застосуванні інших антибіотиків широкого спектра дії, триває лікування Зацефом може привести до надмірного росту нечутливих мікроорганізмів (наприклад *Enterococci*); у цьому випадку слід припинити застосування препарату та вжити інші необхідні заходи. Дуже важливо постійно контролювати стан хворого.

При застосуванні інших цефалоспоринів і пеніцилінів, деякі раніше чутливі штами *Escherichia coli* та *Proteus spp.* можуть стати резистентними під час лікування цефтазидимом. У цих випадках слід періодично виконувати дослідження чутливості.

Важливість впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або роботі з важливими механізмами.

д враховувати можливість виникнення у деяких пацієнтів запаморочення, судом, тому під час вання необхідно дотримуватися обережності при керуванні автотранспортом або роботі зими потенційно небезпечними механізмами, що потребують підвищеної концентрації уваги і дкості психомоторних реакцій.

Способи з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій.

Протоксичні препарати: сумісне лікування високими дозами цефалоспоринів і протоксичних лікарських засобів, таких як міноглікозиди або сильнодіючі діуретики (приклад, фуросемід) може негативно вплинути на функцію нирок. При потребі комбінованого лікування слід контролювати функцію нирок протягом усього курсу терапії (також див. розділ «Сумісність»).

Фрамфенікол *in vitro* є антагоністом цефтазидиму та інших цефалоспоринів. Клінічне значення цього явища невідоме, проте, якщо пропонується одночасне застосування Зацефу з Фрамфеніколом, слід враховувати можливість антагонізму.

Аспарини – при одночасному застосуванні можливе підвищення їх антикоагулянтного ефекту. Інші антибіотики, цефтазидим може вплинути на флору кишечнику, що призводить до підвищення реабсорбції естрогенів та ефективності комбінованих контрацептивів. Таким чином, рекомендується застосовувати альтернативні негормональні методи контрацепції.

Бенецид – уповільнюється екскреція цефтазидиму, що сприяє його кумуляції, тривалому підвищенню концентрації препарату в крові.

Вакцина проти тифу – застосування антибактеріальних препаратів слід уникати за три дні до та після пероральної вакцини від черевного тифу.

Цефтазидим не впливає на результати визначення глюкозурії ензимними методами, проте підвищений вплив на результати аналізу може спостерігатися при застосуванні методів діагностичного переваження міді (Бенедикта, Фелінга, Клінітест).

Цефтазидим не впливає на лужно-пікратний метод визначення креатиніну.

Фarmacологічні властивості.

Фarmacодинаміка.

Цефтазидим – бактерицидний цефалоспориновий антибіотик, механізм дії якого пов’язаний з підвищеним синтезу стінок бактеріальної клітини. Має високу активність відносно широкого спектра грампозитивних і грамнегативних бактерій, включаючи штами, резистентні до антибиотиків іншої хімічної складності, а також до інших аміноглікозидів. Дуже стійкий до дії більшості β-лактамаз, що виявляється як грампозитивними, так і грамнегативними мікроорганізмами. Цефтазидим виявляє високу активність *in vitro* та діє у межах вузького діапазону МІК (мінімальна інгібуюча концентрація) проти більшості збудників інфекцій.

Цефтазидим виявляє активність проти таких мікроорганізмів:

Грамнегативні:

Pseudomonas aeruginosa, *Pseudomonas* spp. (включаючи *Ps. pseudomallei*), *Escherichia coli*, *Klebsiella* spp. (включаючи *Klebsiella pneumoniae*), *Proteus mirabilis*, *Proteus vulgaris*, *Morganella morganii* (*Proteus morganii*), *Proteus rettgeri*, *Providencia* spp., *Enterobacter* spp., *Citrobacter* spp., *Shigella* spp., *Salmonella* spp., *Yersinia enterocolitica*, *Pasteurella multocida*, *Citrobacter* spp., *Neisseria gonorrhoeae*, *Neisseria meningitidis*, *Haemophilus influenzae* (включаючи ампіцилінрезистентні штами), *Haemophilus parainfluenzae* (включаючи ампіцилінрезистентні штами);

Грампозитивні:

Staphylococcus aureus (штами, чутливі до метициліну), *Staphylococcus epidermidis* (штами, чутливі до метициліну), *Micrococcus* spp., *Streptococcus pyogenes* (β-гемолітичні стрептококки групи А), *Streptococcus* групи В (*Strept. agalactiae*), *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus mitis*, *Streptococcus* spp. (виключаючи *Streptococcus faecalis*);

Грамобоні:

Clostridium spp., *Peptostreptococcus* spp., *Streptococcus* spp., *Propionibacterium* spp., *Clostridium perfringens*, *Fusobacterium* spp., *Bacteroides* spp. (багато штамів *Bacteroides fragilis* резистентні).

тазидим не діє *in vitro* проти резистентних до метициліну стафілококів, *Streptococcus faecalis* і твох інших ентерококів *Listeria monocytogenes*, *Campylobacter spp.* та *Clostridium difficile*.
макокінетика.

пациєнтів після внутрішньом'язової ін'екції 500 мг та 1 г цефтазидиму швидко досягаються
одні пікові концентрації 18 мг/л і 37 мг/л відповідно. Через п'ять хвилин після
трішньовенного введення 500 мг, 1 г або 2 г цефтазидиму у сироватці крові
залишаються концентрації в середньому 46, 87 або 170 мг/л відповідно. Терапевтично ефективні
концентрації залишаються в сироватці крові навіть через 8-12 годин після внутрішньовенного та
трішньом'язового введення. Зв'язування з білками плазми крові становить приблизно 10 %.
концентрація цефтазидиму, що перевищує МІК для більшості розповсюджених патогенних
роорганізмів, досягається у таких тканинах і середовищах як: кістки, серце, жовч, мокротиння,
трішньоочна, синовіальна, плевральна та перитонеальна рідини. Цефтазидим швидко
проникає крізь плаценту та екскретується у грудне молоко. Препарат погано проникає крізь
шкоджений гематоенцефалічний бар'єр, при відсутності запалення концентрація препарату у
ЦНС мала. Однак при запаленні мозкових оболонок концентрація цефтазидиму у ЦНС становить
10 мг/л і вище, що відповідає рівню його терапевтичної концентрації.

тазидим не метаболізується в організмі. Після парентерального введення досягається висока
концентрація цефтазидиму в сироватці крові. Період напіввиведення становить
блізко 2 години. Препарат виводиться у незміненому вигляді, в активній формі з сечею
через гломерулярної фільтрації; приблизно 80-90 % дози – протягом 24 годин. У пацієнтів з
зменшенням функції нирок елімінація цефтазидиму знижується, тому дозу слід зменшувати.
Більше 1 % препаратора виводиться з жовчю, що значно обмежує кількість препаратора, яка
виводиться у кишечник.

Фarmacевтичні характеристики.

Основні фізико-хімічні властивості: кристалічний порошок білого або білого з кремуватим
інком кольору.

Умісність.

тазидим менш стабільний у розчині на трію бікарбонату для ін'екцій, ніж в інших розчинах
внутрішньовенного введення, тому він не рекомендується як розчинник.
тазидим та аміноглікозиди не слід змішувати в одній інфузійній системі або шприці.
Важливе утворення осаду, якщо до розчину цефтазидиму додати ванкоміцин. Тому
рекомендується промивати інфузійні системи та внутрішньовенні катетери між застосуванням цих
двух препаратів.
Розчин цефтазидиму не можна змішувати в одній ємності з іншими антибіотиками.

мін придатності 2 роки.

Способ зберігання. В оригінальній упаковці при температурі не вище 25°C.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Початковий розчин зберігає стабільність при температурі 25 °C протягом 10 годин, при температурі
вище 18 °C – 24 години, при температурі до 4 °C – 7 днів
в місці зберігання зберігає стабільність при температурі 25 °C протягом 10 годин, при температурі
вище 18 °C – 24 години, при температурі до 4 °C – 7 днів
до кінця термобіологічної точки зору готовий до застосування препаратор необхідно використати негайно.
В окремих випадку, коли це неможливо, допускається зберігання препаратору не довше 24 годин при
8 °C.

Упаковка. По 1 г у флаконі. По 1 флакону; по 1 флакону в пачці; по 5 флаконів у касеті, 1 касета в
пачці.

Документи відпуску. За рецептром.

обник. Публічне акціонерне товариство «Науково-виробничий центр «Борщагівський хіміко-мацевтичний завод».

цезнаходження. Україна, 03134, м. Київ, вул. Миру, 17.